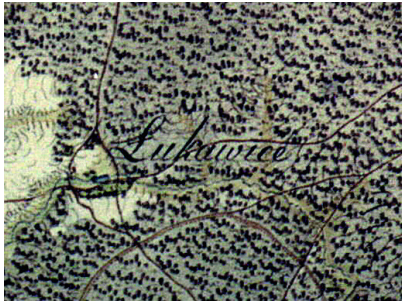

Miejscowość leży przy odnowionej trasie Małopolskiej Drogi św. Jakuba z Sandomierza do Tyńca, która to jest odzwierciedleniem średniowiecznej drogi do Santiago de Compostela.

Łukawica to stosunkowo młoda miejscowość, jej początki sięgają I-ej połowy XIX wieku. Najprawdopodobniej nazwa pochodzi od pierwszego właściciela rodu Łukawskich. Inna wersja mówi, że nazwa pochodzi od „ukazów” uwłaszczeniowych. Zasadniczą treścią tych „ukazów” było przekazanie ziemi na własność. Uwłaszczono chłopów bezrolnych, którym przydzielono ziemię z pustek. Podczas napływu

niemieckich kolonistów jako pierwszy osiedlił się S. Gerscher. W krótkim czasie sprowadziła się kolejna rodzina Niemców. W dowód wdzięczności wybudowali oni figurę „Jezusa Frasobliwego”, która przetrwała do obecnych czasów i jest swoistym pomnikiem historii.

Pierwsze wzmianki o Łukawicy zamieszczone zostały w księgach parafialnych w Wiązownicy w 1826 r. Ówczesną właścicielką wsi była Anna Chrzastowska, która zmarła w 1848 r. W 1827 roku było tu 3 domy i 5 mieszkańców.

Mieszkańcy Łukawicy zawsze czynnie uczestniczyli w wydarzeniach historycznych. Bardzo mocno zakorzeniona jest pamięć o Józefie Piłsudskim, który był w tej miejscowości w maju 1915 roku. W czasie gdy trwała bitwa pod Konarami w Łukawicy znajdował się punkt sanitarny, do którego przywożono rannych Legionistów. Wielu mieszkańców wstąpiło w tym czasie do Legionów. Wśród nich byli m.in. Wojciech Smendowski i nauczyciel Józef Danek.

Dogodne położenie wsi spowodowało, że w czasie II wojny światowej w okolicznych lasach znajdował się rejon koncentracji wojsk radzieckich. Znajdowało się tu całe zaplecze wraz z warsztatami, szpitalem polowym oraz dowództwem. Do dziś można znaleźć dowody stacjonujących wojsk-okopy, stanowiska dział i czołgów. W czasie wojny prężnie działały na tym terenie grupy partyzanckie „Batalionów Chłopskich”. Podczas jednej z akcji przeprowadzanych przez „B CH” zginęli dwaj mieszkańcy Łukawicy - partyzanci Stefan Zimoląg i Włodzimierz Lech. Ku ich czci został wybudowany pomnik. W historię wioski wpisał się także oddział „Jędrusiów”.

W Łukawicy znajdują się kamieniołomy, w których wydobywany był kamień co stanowiło dodatkowe źródło zarobkowania dla mieszkańców. Przez Łukawicę przepływa rzeka Korzenna (dopływ Kacanki), która dzieli wieś dwie części: dolną i górną.

Na koniec 1999 roku w Łukawicy mieszkało 295 osób, w 2006 mieszkało 265 osób, w 2012 roku mieszkało 264 osoby, a na koniec 2015 roku mieszkało 266 osób.